

ACC. NR. 1863.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Skåne Upptecknat av: Andersson, Elna
Härad: Ingelstad Adress: Listarum 13, Smedstorp
Socken: Smedstorp Berättat av
Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör
Gengångare.
Spökeri.

sid.

1-2

3

Skriv endast på denna sida!

S:a 3 sid.

Skane
Grodstad
Grodstads

1863

ppd. Andersson Elma
Lesteren B. Grodstad

Gengångare.

Det var en gång en trädgårdsmästarehustru, som dog någon tid innan hon skulle föda det barn hon väntade. Det brukades, då en kvinna gick bort i ett sådant tillstånd, att lägga svepning i kistan även till den lille. Det blev här även gjort, men någon tid efter begravningen så stod hustrun i sin vanliga skepnad vid mannens säng flera nätter å rad. Han tog då mod till sig och frågade, vad hon ville. Hon svarade, att hon ville hava svepning till ännu ett barn. Liket blev uppgrävt, och det var då två små lik jämte moderns i kistan.

1868

2 21

A. edström

Gengångare.

En gång var det en äldre hustru, som dog. Hon hade i livstiden varit mycket girig. Hon trodde alltid, att hennes man skulle dö först. Inga barn fanns, och därför gömde hon pengar på alla omöjliga ställen, men hur det var, så fick hon själv gå först, och då hitta de ju efter hand hennes gömställen både i sänghalmen, på loft och bakugn, men ett ställe hitta di inte så genast. Det var ett stycke ifrån huset vid brunnen i en gärdesgård, men därför gick hon också mellan huset och brunnen med lykta nästan varje natt, till även det blev upptäckt.

Skriv endast på denna sida!

Spökeri.

Detta är en hemsk historia, men jag berättar som jag hört som barn utav de gamla. Det var en gång en präst, som hade en mycket elak hustru. Emellertid blev han till sist änklings. Det var en sed somliga hade, att liken skulle klädas i strumpor, men varje morgon voro dessa strumpor rent uppslitna. Prästen kunde inte förstå, hur det gick till, utan beslöt att vaka. På klockan tolv på natten, kom det i skepnad av en stor svart hund, men när den kom in i likrummet, antog den en mans skepnad, och där dansades, till dess att strumporna voro i trasor. Prästen bad honom i Guds namn låta liket vara i fred, så länge det var ovan jord, vilket skedde.

Var denna historia har hänt, kan jag inte säga (nämligen om prästen), men de andra har inträffat i min födelsebygd.

Skriv endast på denna sida!